

אלוהי הקדוש הרה ארעם (ככל שכלל הוא מתגלים בארעם)

ונחמתי לו הרה יצרים והאלוה הנביית בטביעה עלי סלוב מאב

אנלתי עם סלוב ארעתי טנת מלואם כסאללי הקסן עם יאנני יטנה

נל בק סלוב דגבר ממניק אעם יתלשים מפיקים אלך נה וצוי יטלוב

ני ראמית יט אגלוב שאללל הם ימי טנד האמולנים אטני אצי

יתנלי לי חלמה דב אלגני כאלג הטנה אואט בק יצנה ממני

לחמטיק ואני ברעלן אלנה את זאת הרה מאב סלוב יט

בהינעה טאת בלשה דבר מה אט ברעלן לעלות

אנין ככל סדרה דברה השאלה בין המקוים טלך טאתה

כאה אלף אלוב קלל ידתי דל צה בק את צה דרעלן

ותלוצין מסקנה מן דלך לעלות? את הדט טלך קבלתי

ואת העלן תכניי את דרעם ותביט אלללל קצב אואט וואב

תביט לקלל דט קלל (נלות הייל הצעתי)

אללל נחמה הייתי דר"ה מכל ואתי טלוב אללל הלל הנה

כפי נחמה אללל מאב יאנה דנין עם הכבד עם השבוצ אלכר

אלללל - ד"ט לק קמפיו מכל המקוים והקילופים נעם

קבט אלללל דללל לק! לילה סלוב!

ולללללל קילוב!!

טלך מינק
היין טנמתי: הנתי קיטסיט קבימה בטבילת קמולליל ואל
תק דרעלן טאני ללל אלהבת אמקל קיטסיט...

[illegible]

תל-אביב יום ראשון כדרכי אהבה יצאנו המבט 6.8.42

הנהגה לקראת

היום קבלתי מאת שני מכתבים רבים (אחד שניתן
ב-7.7.42 והשני ב-2.7.42) בהם אתה מציע לי מבצע
אחד על מנת שאתה תהיה לי קרוב יותר בי ימי
ואם ~~הוא~~ שמיצוי הייתי מסוגל לו כי כל היום מיהרתי
להיות לקראת מכתבך ואם התבררתי עם הנהגה
לפני הוצאת המכתב. אך בעת מכתבך שכתבתי
יובה את מכתבך והוא לא הייתה כל תשובה למכתבך
האך 16 יום אחר כך שכתבתי לך את האיש
הכלל, נראה לי שאתה יודע שאתה יכולה
במקרה שכתבתי לך את כל המכתבים קבלה
עם את מכתבי והכל מסוגל. אולי היום שתקדמי
אלך מכלי ארבעה ימים מכתבים ואולי
את בקשתך ולפיכך לקראת תמלתי ועוד להפיק מאני
אולי במכתבך שכתבתי לך את כל המכתבים
סעיף זה ~~הוא~~ שכתבתי מכתב לך וכתבתי לך
אולי ב-7.7.42 לקראת (כל המכתבים קבלה מאני)
ואני לא ידעתי הנס שכתבתי מכתב לך לקראת
אולי שכתבתי לך מכתב שכתבתי לך את
בי ימי ימי אולי "בתי-שם" את מכתבתי בתי האולי

[illegible]

בן-אביב יום רביעי 2.6.42 מרד

אלם לך אהבה יקני!

היום היה רג חלוצת האלף. אנחנו היתה חפשיה מתגן. לקחתי
אותה אלי. אבלני יוצר להכניס, ואני מלאה רצון חיים. התלבשתי.
ורצתי ללכת לקולנוע. אבל שם היה צאן שצוף ומתניא: האנני
לקחתי לה לא אינה צמיס. שהיא זקוקה להם (לרצה צואסו עבארה
ולא יחלה למלא את הצמח שבני ליקנות לה את צה). ואני פק
נשכנתי ללך היות. בקיפא, כדצאתי להנעים לה את חפשיה,
הגעתי יוצר את השלש. המצוה אלה הביטה, ומנחם טינת פק
מנחם המצוה את תנאות, שאלתי גם לי מנה מנת, והכנסתי תנאות
לוא הכניסה אליו. ובכאן מנחם את מנחם ק. ולבי לבי שלך
טנה מנתה השלישי באתה נאמך שטרם קיבלתה ממני מנחם, אבל
אחלה, זה לא באשמת. כפי שניצחתי, עלי היה למנות למנתך
הכאן ואז נק לנחם לקי, ואמרת, כפי שאני כבר נלחמת, חרתי
לך באותו היום, אך מנתך קצת התעבב והסיפה בזה. אבל דגלי
אני יוצר טכר קיבלתה את צי'הש. עלי המכר שלך ואת הכל
שלחתי ליתן, את מנחם בכאן ואלוי גם את השני (אם זה נכון
מנחם מנה הולך 4 ימים אלפמן מנתך כדון 10-12 יום). והכל בא
למקלם שלם. אבל הסיפור הן סיפור, והאלגיה במקלם חפשיה, ואני
מפנה אותך למחשבות צמר רב. אתמול, בכאן היתה לנחם חרב.
מכני לי נחמה שגילוי גופס אלתי, ולפי התיאור היצתי טנה
מנה. מיצ אני פאנקורדאלט צם ציטל ולצגיאלי, למנות

שהייתי רעבה מאד, ואכל כמדת פן בונמלן מיני דאורי, אצאיתי.

אחרי ונתן את צעיוני: באו באבשה שליכני דציבת האלף. בייתי שמה

עצ שעה חד אמר ספר לי שלק בפרכט, ואל חייבם ככלל. /היה לי

נדום מאד מאד. הוא צריך היה היום לעצא, ואכל הוא נטאנ עצ

ואם האמון וניחא לשלוא אתן צפס מה. ילד כע! למה אינך

באת לי מה לשלוא לק? .. איכילה, דל כל שאלותך במכתבך, זה

איני נכח דעיתי לק במנחמי הקצמים. אצט על הכירמה, לעצ. אמן

לי מה לולסיל. שוט רק אלצע צד צד מה מצט מיצ הוציע לק.

גם ד"י משה יאמסור לק על אי יאנה צברים. בראש לאפשתך,

שאתה נאמז לי, ווצאי השת צב בטל על הרצ היותי טא...

השעה בבז ליל מקצמה, 14³⁰ ואני נאצה להמליץ את

המכתב לשפה ליכני טאמצואם יאת הצאלו בקור.

אם נאמ בבז אתך צט לזכות שטיילן אמני יאחתי-יאטל אכיתל

לילה טוב, לק יקרי, ליל מנאמה!

שיקוה מאת שלק מיכני

מכתבה של מיקה אלפרט לבית גולדשמיט מקובל, נכתב מבלי דעת שבעצם אותם ימים הסתיים חיסול של יהדות קובל. באותם ימים נתפסו בקובל אחרוני המסתתרים בבונקרים, שנלקחו לבית הכנסת הגדול ומשם לבורות הרצח בבית הקברות החדש של קובל.

בארץ ישראל מתקבל הרושם שעדיין לא יודעים כמעט דבר. אורי, בעלה של מיקה, התנדב לשרות בצבא הבריטי ועדיין שוהה "אי-שם" בארץ.

(המכתב ניתן כאן רק בחלקו ובאופן שנכתב)

תל-אביב יום ראשון 6.9.42 שעה 8 בערב

שלום רב לך אוריק שלי.

בבית שקט וחם קצת בגלל האפלה. אני אכלתי ארוחת ערב וישבתי לענות על מכתבך שקבלתי היום. אני מלווה אותך ל"אי-שם" החדש שלך ושולחת לך לשם את ברכותי ואכולי (אחולי).

תהיה בריא ותמלא את המוטל עליך בשלמות. אוריק קלקלתה (קלקלת) אותי בזה שכתבתה (כתבת) על האפשרות בואך, גזלת את מנוחתי. מעינות נסתרים של געגועים התפרצו והלב תובע ותובע אותך... אך לפי מכתבך של היום אני דנה שזה לא כל כך אקטואלי ובאין ברירה אקח לידי שוב את "משוטי הסבלנות" ו"בסירת האמונה" אחתור הלאה לקראת העתיד הטוב אשר בוא יבוא!...

כן אוריק, ישנם רגעים שצריכים ללב הטיפשי (הטפשי) לספר מעשיות ולהרגיע אותו כמו לילד קטן וקפריסי (קפריזי) לקראת השינה...

אני מפסיקה על מנת להקשיב לחדשות. הקשבתי לחדשות...

... והנה אוריק אני כבר קרוב לשבוע בבית ולהגיד לך את האמת קשה קצת להיות פה. אני מתגעגעת להטמוספרה (אטמוספרה) באה (בה) הייתי 3 שבועות וכל כך יפה הסתגלתי אליה. הקרתי (הכרתי) הרבה אנשים [בכל שבוע היו מתחלפים האנשים] ורכשתי לי הרבה ידידים והאווירה הכפרית השפיעה עלי טוב מאוד. אכלתי שם טוב וישנתי שנת שלווים באהלי הקטן. פה אינני ישנה כל כך טוב. בחדר מחניק וגם יתושים מציקים, אך זה ודי (ודאי) יעבור כי ראשית יש לחשוב שאלו ימי שרב האחרונים ...

... ד"ש לך למכביר מכל המקירים (מכירים) והקרובים, קשה לפרט אותם.

שלום לך! לילה טוב! ולהתראות בקרוב!!!

שלך מיקה.

היקר (העיקר) שכחת: הכנתי קרטיסים (כרטיסים) להבימה בשבילנו למוצאי יו"כ (יום כיפור). תקח בחשבון שאני לא אוהבת למכור קרטיסים...

בן-אביב יום רביעי 2.6.43 מורד

אלם לך אהילה יקני!

היום היה זה חלוצת המלך /ניחולה הייתה מכטיה מהגן. לקחתי
אותה אלי. אבלני יוצר להכיים, ואגני מן גות הצהריים. התלבטני.
ורצני: ללכת לקולנוע. אבל שם היה צאמק שצול ומהינא: האנתי
לקניתי לה? אי איה צבסיס. שהיא זקוקה להם (לרצה דואסות עכאבה
ולא יחלה למלא את הצמח שבני ליקנות לה יארת צהיל. ואגו פק
נעסני לגן המות. בקיפא, כדצאתי להנעים לה יארת האנסותה,
הגעני יוצר את ה"ש"י. המצותי אלתה הביתה. אשנתם טנית פקני
מנאם הגביר את תיקוטי, ששילי גם לי מנה מנתב, והפדס תיקותי
לוא הכניסה אלונתי. וכבאלי מציאותי יארת מנובק. ולפי לבי עלך
טנה מנתבק השלישי בל אתה נארת שטורס קיפלתה ממני מנובק. יאכל
אלהילי, צה לא באשמות. כפי מניצבני. עלי היה למנות למנתבק
הכאטון ואז יק לננוב לק. ואמאת, כפי שאבאי בכי נלמכתה, חניתי
לך באלתו היום. אך מנתבק קצת התסבב והסיפה בצה. אבל דגני
אני יוצר טכר קיפלותה את צ"הש. ע"י המכר שלך ואת הנל
שלחתי יארת, את מנתבי לכאטון ושללי גם את השני (אלי צה נכאן
שמנתב מפה הולך 4 ימים אל פצמן שמנתבק כדור 10-12 יום). והנל דא
למקאן בטלם. אבל הסיפור הן סיפור, והאלצה דמקאם עומדת. ואני
מבינה אלתך למצחיות צמר רב. אתמול, כבאלי הביתה לנלת מורד.
מכני לי נאמה שמייל גופס אלונתי, ולפי התיאלה היננתי טנה
משה. איז אני פואר קורנאלד צם ציטל ולצגילי, למנות

שהייתי רעבה מאד, ואכל ברחמי פן בונגלין מידי. דאז: אפואתי.
אליהו וגם את צעירי: באו באבטה שליכני דציבת האלף. הייתי שמה
עצמיה אל אמה ספר לי עלק בפכט. ואל חייבם ככלל. /היה לי
נעים מאד מאד. הוא צדיק היה היום לעצמו, ואכל הוא נטאנ עצ
ואם האמון וניחא לעלוא אתן צפס מה. ילד נע! למה אינך
באת לי מה לעלוא לק? .. איכ'לה. דל נל שאלותך במנתבך צה
אני בכר דניח לק במנתבי הקוצמים. וגם על הפיכמה, לעם. און
לי מה לנאסיל. שוט כן אלצס צד מה אפס מיצ האציע לק.
גם ד'י אמה יאמסו לק על אי יאנה צצרים. דנאגס לאפשתק,
שאמה נאונג לי, אלצאי השת צכ בשל על הצד האונג טאב...
הטדה בכר לול מקצמת, 12³⁰ ואני נאצה להמלין את
המנתג לטבה ליכני טאליצאום את הצאנ בקאק.
אם נאמ בכר אונק צ'ט לעכית דטבילן אמני יאמתי-אטתל אפיתל
לילה טוב. לק יקרי, ליל מנאמה!
שיקות אמת שלק מיכין